КРЫВІНКА

ТРАВЕНЬ
№8 (126)
2013 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

”Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.
Ул. Караткевіч.

Карыстайцеся незалежным парталам твайго горада: http://beshankovichy.by

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

НА МЯЖЫ ВЫМІРАННЯ

На дабраўпарадкаванне вёсак на Віцебшчыне ў мінулым годзе было выдаткавана каля 120 мільярдаў рублёў. Згодна афіцыйнай статыстыцы гарадскія шэфы адпрацавалі тут летась каля 25 000 чалавека-дзён. І як думаеце вы, што стала вынікам такой тытанічнай працы? Правільна, вынікаў няма аніякіх. Бо тысячы занядбаных, закінутых вёсак так і засталіся сам-насам са сваімі шматлікімі праблемамі. Зарослыя па дахі быльнягом, засмечаныя неверагоднай колькасцю смецця, яны мала ўжо чым адрозныя ад сваіх сабрацццеў у Чарнобыльскай зоне.

Цяперашняя ўлада, створаная Лукашэнкам, за 19 гадоў давяла гаротныя беларускія вёскі да мяжы знікнення. Яно і пры Саветах вёскі пакрысе знікалі з мапаў, але не так імкліва. Зараз жа выміранне пагражае не толькі нейкім аддаленым паселішчам раёна. Пагроза фізічнага знікнення вісіць над большай паловай вёсак Прыдзвінскага краю.

На Бешанковіччыне рэальна не дбаць пра сваю будучыню могуць толькі нейкія два-тры дзесяткі буйных вёсак. А двумстам меншым вёскам і вёсачкам, з колькасцю насельніцтва ў выглядзе пенсіянераў ад 10 да 50 чалавек, найбліжэйшая перспектыва даволі сумная. Тут няма абсалютна аніякіх устаноў культуры: ні клубаў, ні школаў, ні бібліятэк. Ды яны пенсіянерамі непатрэбныя. Галоўным элементам, які злучае жыхароў такіх вёсачак з цывілізацыяй, з'яўляецца аўталаўка. Ды яшчэ паштальён, што прынясе пенсію.

І вось сюды прыязджае "дэсант" з абласнога ці раённага цэнтра. Яны косяць траву, сякуць хмызнякі, зграбаюць смецце, марафецяць твар вёскі. Але прырода за пару тыдняў адваёўвае сваю тэрыторыю назад.

А цяпер уявіце на момант, што ў 1994-м перамог не Лукашэнка, і калгасаў больш няма. Зямлю можа набыць кожны. Ёсць уласнасць на зямлю. Ёсць людзі, якія жывуць у кожнай вёсцы, бо тут знаходзіцца іхняя ўласная зямля. Яны яе апрацоўваюць, штосьці вырошчваюць і маюць ад гэтага нядрэнныя грошы. (Зразумела, каб зарабіць добрыя грошы, трэба добра папрацаваць, але ж – на сябе.) Дзяржава іх усяляк падтрымлівае: дае беспрацэнтовыя крэдыты і г.д. Яны самі наводзяць тут парадак, бо тут іхні дом. Тут растуць іхнія дзеці. Іх нямнога, па 5 – 10 на кожную вёску, але яны рэальна ёсць. Новыя школы пакуль што будаваць не трэба, але старыя ўжо запоўненыя па завязку.

Скажаце, фантастыка? Не зусім. Няхай у нейкіх драбніцах я памыляюся, але ў галоўным ёсць рацыя. Нам нельга далей рухацца ў тым жа кірунку, куды вядзе наш правадыр, "не за цывілізаваным светам". Мы – на мяжы вымірання.

Г.Станкевіч.

P.S. Чамусьці ў той жа Нямеччыне, дзе я пражыў амаль год і шмат падарожнічаў, я не бачыў ніводнай (!!!) занядбанай не тое што вёскі, нават хаціны. Праўда, у іх там няма і ніколі не было калгасаў, затое ёсць прыватная ўласнасць на зямлю.

ПАМІРАЮЦЬ ВЁСКІ…

Паміраюць вёскі… Паміраюць
Без чумы, бяз мору, без вайны.
Цэлыя сузор'і патухаюць
Назваў вёсак роднай стараны.

Дубавое, Пірагі, Мартасы,
Стаськава, Трубіліна, Дубкі…
Не прапалі за ваенным часам,
Зьніклі з мапы ў мірныя вякі.

Быццам невядомая навала
Ўвасабленьне незямнога зла
Рукі-ногі паралізавала,
У магілы ўсіх людзей зьвяла.

Гракава, Пажарышча, Заходна,
Хізава, Шкалёўка, Баркуны…
Хто натхняльнік той
антынароднай
Дзікай неаб'яўленай вайны?

Адкажыце ж мне: калі, нарэшце,
Над краінай зашуміць вясна,
Спыніцца праклятае
нашэсьце,
Скончыцца бясконцая вайна?

Г.Станкевіч

НАВІНЫ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

ПА СЛЯДАХ БАЧЭЙКАЎСКАГА СЕМІНАРУ

Пагартайце падшыўкі газет за любы год. Пачытайце матэрыялы, што тычацца жывёлагадоўлі. І вы зразумееце, што за ўсе гады існавання калгасаў усе праблемы ў жывёлагадоўлі зводзіліся выключна да адной: проста накарміць жывёлу, каб яна не галадала. А таму трэба сеяць адпаведныя сумесі траў. А таму трэба арганізоўваць схемы выпасу. І ўжо як вышэйшая школа: забяспечыць жывёлу рознымі вітаміннымі дабаўкамі.

А яшчэ, дададуць ветэрынары, кароў трэба своечасова пакрываць і лячыць, паклапаціцца пра маладняк.

Дык што тут новага? Якія такія адкрыцці зрабілі на бачэйкаўскім семінары 8-га мая? Абсалютна аніякіх. Тым не менш, сярод працоўнага дня у Бачэйкава з'ехалася больш за дваццаць машын з усяго Бешанковіцкага раёна, а паўсотні кіраўнікоў рознага маштабу былі адарваны ад арганізацыі працы на месцах. Або яны не ведалі, як трэба арганізаваць тыя работы? Тады якім чынам яны абзавяліся дыпломамі?

Найхутчэй, справа ў іншым. І яна дакладна выкладзена старшынём РВК Л.Пянькоўскім: "Загадам кіраўніка назначыць адказных асобаў за арганізацыю выпаса. Брыгадзірам і загадчыкам фермаў асабіста кантраляваць дойку кароў." І далей ужо набіўшае аскоміну пра вечнае навядзенне парадку на прыфермскай зямлі, пра так называемае "акультурванне", канца-краю якому няма.

Уся справа ў тым, што любы семінар у сучаснай галіне жывёлагадоўлі ў лукашэнкаўскай Беларусі мае на ўвазе зусім не знаёмства з нейкімі адкрыццямі, не ўкараненне знешшыбальных навінак. А указанне на навядзенне элементарнага парадку, наківанне пальцам, каб на месцах справу не пусцілі на самацёк. То бок кантралявалі ненадзейных пастухоў ды даярак. Каб жывёла была накормленая і падоеная. Бо там, дзе няма ўласніка, адбываюцца самыя неверагодныя цуды. І гэта ў 21-м стагоддзі ў еўрапейскай краіне!

Г.Станкевіч

ЭКАНОМІКА

АСНОЎНЫЯ ПАКАЗЧЫКІ РАЗВІЦЦЯ БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА ЗА I КВАРТАЛ 2013-ГА ГОДА

Апублікаваныя асноўныя паказчыкі развіцця Бешанковіцкага раёна за I квартал 2013-га года. Са справаздачы цікава даведацца, што зараз у эканоміцы раёна занята толькі 7 431 чалавек з 16 702 працаздольных. Гэта складае меней за 45% ад усяго насельніцтва. То бок, у нашым выміраючым раёне пераважаюць пенсіянеры, школьнікі і інваліды.

Нягледзячы на тое аб'ём прамысловай вытворчасці ў раёне за першы квартал склаў 28, 1 млрд. рублёў, пры 21 млрд. за такі ж перыяд у мінулым годзе. Праўда, варта адзначыць, што амаль у тры разы выраслі запасы гатовай прадукцыі, якая не рэалізаваная і ляжыць на складах. Яе аб'ём зараз складае 3, 5 мільярды рублёў, а гэта ўжо 11% ад усяго аб'ёма прамысловай вытворчасці.

Паказчыкі вытворчасці асноўных відаў жывёлагадоўчай прадукцыі растуць.

Больш чым у 2 разы выраслі за справаздачны пкерыяд інвестыцыі ў асноўны капітал, якія зараз складаюць 37 млрд. рублёў. Але замежныя інвестыцыі па-ранейшаму адсутнічаюць.

У гандлі рознічны тавараабарот вырас на 112,5%.

Некалькі засмучае фінансавая статыстыка. Чысты прыбытак, які летась складаў 5 млрд. руб, сёлета ў першым квартале склаў толькі 2,2 млрд.

З 9,3 млрд да 12,7 млрд вырасла пратэрмінаваная крэдыторская запазычанасць.

Запазычанасць па крэдытам і займам таксама вырасла з 2,5 да 5 млрд. рублёў.

М.Васільеў

ДАБРАЎПАРАДКАВАННЕ

СВЯТОЧНЫЯ БЕШАНКОВІЧЫ

Адвячоркам 8-га траўня я наведаў райцэнтр, каб падзівіцца, як яго прыхарашылі да свята. І сапраўды, цэнтральная вуліца горада была чысцютка вылізана і расквечана рознаколернымі сцяжкамі. На скрыжаваннях, як і мусіць быць заўсёды, бялела свежая "зебра". Асабліва ўражваў цэнтральны пляц перад райвыканкамам, на якім, здавалася, не было ні пылінкі.

Але варта было збочыць на якуюсьці іншую вуліцу, як карціна рэзка змянялася. Спачатку знікала "зебра" і з'яўляліся выбоіны. Скрозь пабітыя ямкамі нават вуліцы Маркса і Энгельса, прылягаючыя да цэнтральнай. І, нібы насміхаючыся з бяссільнасці класікаў марксізма перад рэчаіснасцю, асабліва вялікія ямкі на скрыжаванні гэтых вуліц. Вуліцы без асфальтавага пакрыцця як адна патрабавалі тэрміновага рамонту, па крайняй меры хоць грайдаравання.

Я праехаў па Ганчарнай і Полацкай, Асіпенкі і Рэпіна, Шварцмана і Лугаўскога. Паўсюль кідалася ў вочы крайняя пабітасць вуліц. Куды ні кінь вокам – ямка паганяе ямкай. Стан вуліц, дзе былі бачны сляды нечага падобнага на грайдараванне, крыху лепшы. Але тое грайдараванне ўжо не дапамагае вырашыць праблему. Бо ці не кожная другая вуліца мае карытападобны профіль, які простым грайдараваннем ужо не паправіш.

Але на кожнай вуліцы можна ўгледзець тры – пяць кучак свежапрывезенага пяску, што людзі прывезлі дзеля сваіх мэтаў. Чаму ж было нельга арганізаваць, каб той пясок завезлі і на грамадскія патрэбы, каб засыпаць большыя ямкі, каб хоць крыху падправіць профіль? Хто гэтым займецца калі-небудзь?

Г.Станкевіч

"КРЫВІНКА" У ІНТЭРНЭЦЕ

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АБ'ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Крывінка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».***

Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

ЭКАЛОГІЯ

ЦІ ПАТРЭБЕН СМЕТНІК У СТАРЫХ РАНЧЫЦАХ?

У вёсцы Старыя Ранчыцы дажываюць свой век пенсіянеры. Лічаныя адзінкі тут тых, хто яшчэ дзесьці працуе. Амаль палова будынкаў у вёсцы належыць дачнікам, што рэгулярна наведваюць свае хаціны толькі ўлетку.

Старыя Ранчыцы ляжаць на беразе Крывінкі. Гэтая рэчка служыць і водапрыёмнікам для меліяратыўных каналаў, якімі зрэзаны прылягаючыя палі.

За паўкіламетра ад рэчкі проста на беразе аднаго з такіх каналаў некалькі гадоў таму раённы выканаўчы камітэт сваім рашэннем санкцыянаваў сметнік. І хоць той сметнік, мусіць, прадназначаўся для жыхароў навакольных вёсак – Верхняга Крывіна і Старых Ранчыц, кожны дзень сюды кіруюцца трактары са смеццем з райцэнтра. Бо сметнік знаходзіцца за нейкія тры–чатыры кіламетры ад рысы горада.

Зараз, у маі 2013-га года, сметнік разросся як па плошчы, так і па аб'ёму смецця, якога тут цэлыя горы. Што толькі не вязуць з Бешанковіч! Ад аконных рамаў да бочак з незразумелым напаўненнем, апілкі, матрацы, абутак, розныя абрэзкі будматэрыялаў… Змесціва прычэпаў выгружаецца проста на дарогу, і ўвесь бруд плыве ў канал ці разносіцца ветрам па наваколлю.

Мінулым летам я тэлефанаваў на наўпроставую лінію, дзе прасіў раённыя ўлады зачыніць сметнік за непатрэбнасцю яго для выміраючай вёскі з лічанымі пенсіянерамі. Тым больш, што смецце з вёскі рэгулярна забіраюць камунгасаўцы, і мы за тое плацім. Намеснік старшыні РВК С.Акуневіч мне адказаў, што сметнік раёну патрэбны. Тады чаму на ім пастаянны непарадак, і хто мусіць адказваць за забруджанае наваколле? Хто спыніць пажары, якія сістэматычна займаюцца на сметніку і "радуюць" мяне і аднавяскоўцаў слупамі чорнага дыму?

Г.Станкевіч

НАШЫ КАЛГАСЫ

КАЗКА ПРА БАГАТАГА ТРАКТАРЫСТА

Пасееш парою – будзеш з мукою. Менавіта так гаворыць народная мудрасць пра вясновыя работы. Яны не цярпяць адкладу. А таму ўсе сяляне ўвесну шчыруюць, як могуць. І на сваіх надзелах, і на калгасных палетках ідзе напружаная праца.

Мяне зацікавіла, колькі ж у гэтую гарачую пару зарабляе самая галоўная персона на полі–механізатар.Прыкладам, той, што рыхтуе глебу пад сяўбу. Ад якога, па сутнасці, залежыць лёс ураджаю. Пра чыё багацце столькі міфаў ствараюць дзяржаўныя СМІ.

Мой добры знаёмы працуе на трактары МТЗ з культыватарам. Зрабіўшы першым следам норму ў 8 гектараў, ён атрымае 71 680 рублёў. (Што раўнацэнна чатыром слоікам малака ад каровы, прадаўшы якія я маю 72 000.) Зрабіўшы другім следам 10 гектараў, можна атрымаць яшчэ 70 000. Але тое ўжо будзе заробак за дзве выкананыя нормы, выканаць якія не так ужо і проста. Дзеля гэтага трэба пакуляцца ў трактары добры дзесятак гадзінаў, а то і ўсіх 14. І тое, калі яшчэ пашчасціць не зламацца. Бо элементарнага зварачнага апарату на ўскрайку поля ў гаспадарцы, дзе працуе мой сябра, няма, а таму пры паломцы прыйдзецца згубіць дзве ці тры гадзіны дарагога часу на дарогу ў майстэрню і назад.

Дарэчы, рамонтнікам у майстэрні за норму плацяць больш, чым механізатару за норму на полі. Над гэтым варта задумацца. Нягледзячы на ўсю важнасць рамонтных работаў, іх ніяк нельга параўнаць ні па напружанасці, ні па адказнасці з палявымі работамі.

Вядома, механізатар пастараецца зрабіць тыя дзьве нормы, прыкладзе ўсе сілы, каб іх выканаць. Бо пры выкананні задання на 200% яго дадаткова прэміруюць. То бок, ягоны заробак вырасце адразу ў два разы. Але ж тое магчыма толькі пры напружанні ўсіх сілаў, як механізатарскіх, так і абслугоўваючых звенняў. Чаму расцэнку нельга адразу павысіць удвая – невядома. Ці то не вераць, што механізатар будзе высільвацца праз "не магу", ці нешта іншае тармозіць галовы калгасных эканамістаў, ды толькі даўно зразумела адно: у калгасе багатым не станеш. Бо нават пры ўдачлівай працы на полі без вялікіх паломак сярэдняму механізатару "свеціць" заробак у 4 – 5 мільёнаў. І тое ў веснавую сяўбу!

А вось што яму "свеціць" больш канкрэтна, дык тое імклівая страта здароўя ці ранні інфаркт.

Ці можна параўноўваць гэтыя мільёны, напрацаваныя крывёю і потам, з ніяк не меншымі і пры тым рэгулярнымі акладамі нашых чыноўнікаў?

У.Ліпскі

АДУКАЦЫЯ

ПРА ВЁСКУ, ШКОЛЫ І НАСТАЎНІКАЎ

Бешанковіцкі раён вымірае. Імкліва скарачаецца колькасць дзетак у школках. Сельскія школы зачыняюцца. Сёлета, як вядома, апошні год працуе Паўазерская базавая школа.

Пад вялікім пытаннем працяг існавання Пяцігарскай школы, якая яшчэ летась была сярэдняй, а гады тры таму там вучылася больш за 60 школьнікаў. Пасля таго, як летась у Пяцігарску зачынілі 10-ты і 11-ты класы, куды мелася пайсці каля 10-ці вучняў, у школцы засталося 14 дзетак. Афіцыйна яе яшчэ як бы не зачыняюць, але толькі да таго моманту, пакуль яе хтосьці "выкупіць".

Я задаў пытанне начальніку раённага аддзела адукацыі Івану Жарабцову, які ўжо збіраецца заканчваць свсаю кар'еру ў сувязі з пенсійным узростам: "Калі 31-га жніўня з'явіцца пакупнік, які зможа выкупіць будынак школы, ці будзе яна функцыянаваць у 2013–2014-м навучальным годзе?" Адказ быў кароткі і адназначны: "Не".

Нявырашаны лёс будынка Пяцігарскай школы прымушае чыноўнікаў трымацьяе на плаву з паўтара дзесяткам вучняў. Лёсы настаўнікаў іх хвалююць, здаецца, у меншай ступені.

Паўазерскім настаўнікам "пашанцавала" больш. Ужо сёння ходзяць чуткі, якія пацвердзіў загадчык раённага аддзела адукацыі, што будынак іхняе школкі за сімвалічныя грошы (па астаткавай вартасці)набыў Белвест. Абутнікі зробяць тут для сябе рэкрэацыйную зону. Прынамсі, месца на беразе возера цалкам адпавядае задуме.

А вось будынкі Стрыжаўскай пачатковай школы і Дабрыгорскай базавай так і стаяць пакінутыя, нікому не патрэбныя. Будынак у Стрыжаве, які належыць калгасу, разрабавалі адразу ж па закрыцці школы. На сённяшні дзень там павыдзіраныя і вокны і падлога, вынесена ўсё, што выносіцца. Паспрабавалі рабаваць і Дабрыгорскую школу, якую зачынілі летась. Кажуць, што там паспелі-такі распачаць буйное марадзёрства і зрэзаць ацяпляльныя батарэі. Але спахапіўся ўласнік – раённы аддзел адукацыі і паставіў стоража.

Да чаго прывядзе закрыццё сельскіх школак вядома: вёскі пачнуць выміраць з большай хуткасцю. Дзяржпалітыка, накіраваная на падтрымку безуласніцкіх калгасаў дае свой плён. У вёсцы працвітае павальнае п'янства і маральнае разлажэнне. Той, хто штодзень пад мухай, займацца планаваннем сям'і не будзе. А рэдзенькая праслойка інтэлігенцыі выправіць становішча не можа.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ КУЛЬТУРЫ

РАЁННЫ КОНКУРС ЮНЫХ ПІЯНІСТАЎ

У пятніцу 26-га красавіка ў Бешанковіцкай музычнай школе адбыўся раённы конкурс на лепшае выкананне музычнага твору беларускага аўтара.

Удзел у ім прынялі 15 дзяцей рознага ўзросту, якія прадстаўлялі Бешанковіцкую музычную школу (9 удзельнікаў), Астровенскую і Ульскую музычныя школы (па трое удзельнікаў з кожнай.) Ульская музычная школа з нядаўніх часоў стала філіялам Бешанковіцкай.

Усе канкурсанты былі падзеленыя на тры ўзроставыя групы.

У першай узроставай групе, дзе выступалі сямі-дзевяцігадовыя дзеці, перамагла Дрозд Алена, вучаніца 2-га класа. Другое месца прысудзілі Бурнейка Ксеніі, вучаніцы 1-га класа. Абедзьве дзяўчынкі займаюцца ў Бондар Наталлі. Трэцяе месца раздзялілі дзве вучаніцы: Каваленка Сандра, вучаніца 3-га класа, выкладчык Сяргеева Вольга і Карась Марыя з Улы (выкладчыца – Ушал Валянціна).

У другой узроставай групе (дзесяці–дванаццацігадовыя дзеці) перамагла Чачанец Дзіяна (выкладчыца – Сяргеева Вольга). На другім месцы Галавацкая Жэня (выкладчыца – Агейчанка Таццяна). Трэцяе месца прысуджана Ружынскай Карыне з Астроўна (выкладчыца – Новікава Таццяна).

У трэцяй групе (трынаццаці–пятнаццацігадовыя) прысудзілі толькі другое месца. Яго заняў Каралёў Аляксей (выкладчыца – Бондар Наталля).

Усе ўдзельнікі конкурса атрымалі граматы за ўдзел, а пераможцы – граматы пераможцаў. У дадатак усе юныя піяністы атрымалі салодкія прызы: шакаладкі, купленыя выкладчыкамі за свае грошы.

У дзяцей і прысутных засталіся самыя прыемныя ўспаміны пра выступленні. Для пераважнай бальшыні школьнікаў гэта быў першы ў жыцці конкурс. Зразумела, што яны хваляваліся. Але цяпер у маленькіх музыкаў з'явіўся дадатковы стымул займацца музыкай.Бо першыя ў жыцці апладысменты, пацалункі бацькоў, святочная ўрачыстая абстаноўка канцэрту не забываюцца ніколі.

Г.Станкевіч

ДОБРАЎПАРАДКАВАННЕ РАСПАЧАЛОСЯ

Пасля таго, як 26-га красавіка на нашым сайце з'явілася публікацыя "Габрэйскія могілкі" справы па прывядзенню ў парадак закінутых могілак распачаліся. Гэтаму паспрыяў і зварот у раённы выканаўчы камітэт, і сустрэча са старшынём райвыканкама Л.Пянькоўскім. Ён асабіста наведаў закінутыя могілкі і выказаў непасрэдную заклапочанасць пра іхны стан.

А таму ўжо да пачатку святочных дзён на старых габрэйскіх могілках распачалася праца па добраўпарадкаванню. Увесь хмызняк, які густа парос тут апошнімі гадамі, быў выразаны і складзены ў кучы. На чарзе работы па выграбанні тэрыторыі могілак і ўсталяванні агароджы.

Вельмі хацелася б, каб праца па добраўпарадкаванні на гэтым не спынілася. Улічваючы тое, што ўсе габрэі ў другую ўсясветную вайну былі знішчаны, яны не могуць самі даглядаць свае могілкі. Гэта – гістарычны помнік, пра які мусіць клапаціцца дзяржава. Так як яна клапоціцца пра брацкія магілы, якія знаходзяцца ў Спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей. А таму раённаму аддзелу культуры трэба падаць паперы для надання могілкам адпаведнага статусу.

Адначасова з гэтым варта паклапаціцца пра дарогу, якая вядзе да могілак і таксама знаходзіцца ў занядбаным стане.

Габрэйскія могілкі – частка нашай гісторыі, да якой мы мусім ставіцца з павагай, роўна як і да габрэйскага народа, які шмат стагоддзяў жыў поплеч з нашым народам і быў вартым таго, каб пра яго захавалася годная памяць.

М.Васільеў

«ПРАВАВАЯ» ДЗЯРЖАВА

СЫНДРОМ БЯСХІБНАСЬЦІ

У адной з кніжак пра сталінскія рэпрэсіі 1930-х гадоў у СССР мяне ўразіў такі выпадак. Адна хатняя гаспадыня прысьніла, што яна сьпіць з маршалам Варашылавым. На раніцу яна распавяла пра гэты свой сон на кухні камунальнай кватэры. Пасьля даносу ў органы яе арыштавалі і адправілі ў лягер. Гісторыя, як на тыя часы, пры ўсім сваім трагізьме досыць звычайная. Што ў ёй найбольш уражвае — гэта фармулёўка абвінаваўчага заключэньня: «За неэтычныя сны пра правадыроў». Чалавек, выходзіць, нёс крымінальную адказнасьць нават за свае сны.

Тая гісторыя прыгадалася, калі прачытаў паведамленьне з хронікі сёньняшняга беларускага правасудзьдзя. «Пры канцы красавіка Менскі гарадзкі суд на закрытым пасяджэньні пастанавіў прызнаць былога дыспэтчара электрасетак Брагінскага раёну Мікалая Сілівончыка вінаватым у абразе прэзыдэнта і распальваньні нацыянальнай варажнечы, зьдзейсьненых «у стане непрытомнасьці». То бок, з гледзішча беларускага суду, за дзеяньні ў стане непрытомнасьці чалавек нясе прававую адказнасьць.

Сумныя гістарычныя паралелі прышлі на розум і пасьля паведамленьня пра папярэджаньне журналісту нашага радыё Алегу Грузьдзіловічу, вынесенае Менскай гарадзкой пракуратурай. Дакумэнт вельмі дзіўны з гледзішча нават звычайнай лёгікі, ня кажучы ўжо пра прававую. Яго аўтары нават не паклапаціліся пра нейкае ўцямнае юрыдычнае абгрунтаваньне. З «Афіцыйнага папярэджаньня» так і не зразумела, за што яно вынесена, якія палажэньні якога закону парушыў журналіст.

Пасьля ўважлівага вывучэньня гэтага дакумэнту можна здагадацца, што Грузьдзіловічу закідаюць два парушэньні. Першае. У папярэджаньні гаворыцца: «Вы, зьяўляючыся журналістам Радыё Свабода, ажыцьцявілі акцыю па пранікненьні на станцыю мэтро „Фрунзенская“ з мэталічнымі прадметамі ў сумцы, якая нагадвае выкарыстаную арганізатарамі тэракту ў менскім мэтрапалітэне 10.04.2011. Па выніках праведзенага мерапрыемства Вамі на інтэрнэт-сайце www. svaboda. org разьмешчаны крытычны артыкул „Зь вялікай торбай у мэтро: з двух разоў праверылі адзін і ў торбу не зазірнулі“ зь відэасуправаджэньнем».

Узьнікае пытаньне: у чым тут парушэньне закону? У тым, што прайшоў у мэтро з мэталічнымі прадметамі? А які закон гэта забараняе? Ці ў тым, што надрукаваў крытычны артыкул?

Другі пункт — больш сур'ёзны. Аказваецца, у кнізе Алега Грузьдзіловіча «Хто ўзарваў менскае мэтро?» «ставіцца пад сумнеў аб'ектыўнасьць афіцыйных вынікаў расьследаваньня крымінальнай справы па факце выбуху ў менскім мэтрапалітэне, а таксама справядлівасьць беларускай судовай сыстэмы ў цэлым».

Зь якой гэта пары сумнеў у выніках расьследаваньня крымінальнай справы ці ў справядлівасьці судовай сыстэмы ў цэлым зрабіўся парушэньнем закону? Які канкрэтна заканадаўчы акт парушаны ў такім выпадку?

Увогуле, тэзіс аб бясхібнасьці дзяржаўных інстытутаў — гэта адна з галоўных прыкмет таталітарызму. Ці азначае гэта, што Менская гарадзкая пракуратура гэтым сваім папярэджаньнем юрыдычна замацоўвае ў Беларусі таталітарны лад? І ўвогуле, як можна казаць пра абсалютную аб'ектыўнасьць судовых прысудаў, калі шмат якія зь іх абскарджваюцца пракуратурай ці адмяняюцца судамі вышэйшых інстанцыяў?

Ці азначае гэта, што судзьдзі цяпер у Беларусі па-за крытыкай? І нават тыя, якія абвінавачваюць грамадзяніна за дзеяньні, учыненыя «ў стане непрытомнасьці»?

Ці можна цяпер крытыкаваць сяржанта міліцыі (што зрабіў Грузьдзіловіч у сваім артыкуле пра ахову мэтро), бо гэта будзе расцэнена як сумнеў у справядлівасьці беларускай міліцыі? А сьлесара-сантэхніка? Гэта ж замах на справядлівасьць сыстэмы камунальнай гаспадаркі!

Адмыслова для работнікаў менскай пракуратуры. Паводле сацыялягічнага апытаньня НІСЭПД, у верасьні 2011 году толькі 21,2% грамадзян верылі ў афіцыйную вэрсію тэракту ў менскім мэтро. А ў сьнежні 2012 году судам давярала 40,8% беларускага насельніцтва, а не давярала — 43,5%. Адпаведна, пракуратуры давярала 37,8%, а не давярала — 46,8%. Ці азначае гэта, што цяпер большасьць грамадзян будуць выклікаць у пракуратуру і рабіць ім афіцыйнае папярэджаньне за тое, што яны ня вераць у аб'ектыўнасьць і справядлівасьць беларускага правасудзьдзя?

У папярэджаньні таксама робіцца намёк, што Грузьдзіловіч працуе на Радыё Свабода, якое зьяўляецца замежным мэдыя. А прадстаўленьне замежнай дзяржаве заведама няпраўдзівых зьвестак пра палітычнае, эканамічнае, сацыяльнае становішча Рэспублікі Беларусь, прававое становішча грамадзян РБ нібыта дыскрэдытуе краіну.

Але, па-першае, магчыма, у пракуратуры ня ведаюць, што беларуская служба Радыё Свабода вяшчае на Беларусь, а не на замежжа. І па-другое і самае галоўнае: нішто так не дыскрэдытуе Беларусь, як некаторыя дзеяньні беларускіх дзяржаўных органаў.

Валер Карбалевіч

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

РУХ «ЗА СВАБОДУ», «ГАВАРЫ ПРАЎДУ!» І ПАРТЫЯ БНФ ДАМОВІЛІСЯ АБ КААЛІЦЫІ

Грамадзянская кампанія «Гавары праўду!», Рух «За Свабоду» і Партыя БНФ заявілі пра доўгатэрміновае стратэгічнае партнёрства. «Такога кроку дагэтуль беларуская апазіцыя не рабіла», — сказаў лідар «Гавары праўду!» Уладзімір Някляеў на прэс-канферэнцыі ў Мінску 20 мая.

Мэта партнёрства — палітычныя і эканамічныя змены ў Беларусі, што немагчыма без змены ўлады, падкрэсліў Някляеў.

Ён выказаў упэўненасць у тым, што стратэгічныя партнёры змогуць знайсці адказ і на пытанне аб тым, хто будзе адзіным кандыдатам у прэзідэнты на выбарах 2015 года.

«Гэта будзе чалавек, які прадстаўляе не толькі апазіцыю, але і большую частку насельніцтва, што выступае за перамены», — заявіў Някляеў, кандыдат у прэзідэнты на выбарах 2010 года.

Паводле яго слоў, супрацоўніцтва разлічана прынамсі на тры найбліжэйшыя выбарчыя кампаніі — выбары ў мясцовыя саветы, прэзідэнцкія і парламенцкія выбары.

Як растлумачыў Някляеў, сёння было вырашана правесці сустрэчу трох арганізацый, таму што ў іх «ёсць дамоўленасці па ўсіх пытаннях». «У нас ёсць дамоўленасці і з іншымі арганізацыямі, але не ў такім аб'ёме. Але мы чуем усе іх прапановы — і адносна выбару адзінага кандыдата, і адносна фарматаў удзелу ў мясцовых выбарах», — падкрэсліў палітык.

У сваю чаргу лідар руху «За Свабоду», адзіны кандыдат у прэзідэнты ад дэмсіл на выбарах 2006 года Аляксандр Мілінкевіч заявіў: «Не трэба баяцца, што тут сядзіць не ўся апазіцыя».

«Калі б тут былі ўсе арганізацыі, мы маглі б загаварыць працэс. Мы доўга працавалі разам і выпрацавалі прапановы, якія, думаю, падтрымаюць усе», — сказаў Мілінкевіч. Ён таксама падкрэсліў: партнёрства не азначае стварэння адзінай арганізацыі.

Старшыня Партыі БНФ Аляксей Янукевіч выказаў упэўненасць у тым, што «разам будзе лягчэй адстойваць як палітычныя мэты кожнай арганізацыі, так і нацыянальныя інтарэсы Беларусі».

Белапан

СПАРТЫЎНАЯ ПЕРАМОГА

СТАРАЯ ДОБРАЯ СКАЗКА

Во втором финальном матче гандбольного Кубка вызова минский СКА уверенно взял верх над люксембургским «Эшем» – 32:24 (16:11) и стал обладателем трофея.

Нет смысла подробно описывать незамысловатые перипетии конкретного матча: после выездной победы со счетом 31:26 сомнений в том, что армейцы завоюют Кубок, практически не было. Отметим лишь, что лучшими бомбардирами в составе СКА традиционно стали Борис Пуховский (9 мячей) и Сергей Шилович (6).

Поговорить хочется о другом. В восьмидесятые годы прошлого столетия минский клуб был сильнейшим в мире. Тогда СКА собрал коллекцию из трех Кубков европейских чемпионов и двух Кубков обладателей кубков.

Увы, времена, когда белорусы доминировали на международной гандбольной арене, канули в Лету. Казалось, безвозвратно. Наши сборные клубы стали даже не середнячками, а порой весьма удобными соперниками для других.

Но творец успехов тридцатилетней давности Спартак Миронович в этих безнадежных условиях продолжал кропотливо делать свое дело. Из подручного материала он раз за разом пытался собрать работающий механизм.

И накануне 75-летия удача улыбнулась Спартаку Петровичу. Нет, не так – судьба воздала должное. Нынешняя победа стала результатом многолетнего труда, а не капризом Фортуны.

Конечно, Кубок вызова – это не Кубок европейских чемпионов. Но и в этом турнире у белорусских клубов уже много лет не было не только триумфа, но хотя бы сопоставимых с ним результатов.

Банально, но, чтобы добиться больших побед, мы должны научиться ценить и меньшие по размерам. Так что, ныне стоит порадоваться за СКА и Спартака Петровича.

Команда в нынешнем виде просуществует буквально пару недель. Уже 29 мая СКА на «Минск-Арене» ждёт битва за звание чемпиона Беларуси со столичным «Динамо». Затем еще скоротечные кубковые сражения – и всё, сезон завершен. А по его окончании команду покидает трио лидеров: Борис Пуховский, Сергей Шилович и Александр Титов.

Но Спартак Петрович не унывает и не собирается на покой. В интервью TUT.BY он говорит:

– Ничего страшного. Будем играть молодыми, готовить их к сборной. За свою историю СКА не раз приходилось ставить подобные задачи, возможно, в ущерб спортивным результатам. Собственно, мы и теперь не отступаем от своих принципов, работаем на главную команду страны. А побеждать хотим всегда.

Великий тренер сохраняет не только присутствие духа, но и чувство юмора. В ответ на просьбу подвести итог последних пяти лет констатирует:

– Ну что тут сказать. Я до сих пор жив. Назло надменному соседу по даче.

Даже в самых, казалось бы, безнадежных ситуациях нельзя опускать руки. В этом заключается последний урок старого Мастера.

Александр Старикевич

БЕЛАРУСЬ - ЗША

«БЕЛТЭХЭКСПАРТ» АБЯЛІЎ СЯБЕ ПЕРАД ЗША?

Тэрмін санкцыяў супраць «Белтэхэкспарту» скончыўся, а Дзярждэпартамэнт ня стаў іх працягваць.

На сайце Дзярждэпартамэнту, дзе зьмешчаны сьпіс прадпрыемстваў розных краінаў, супраць якіх ЗША ўводзілі санкцыі, пазначана, што апошні раз іх працягвалі супраць «Белтэхэкспарту» ў траўні 2011. Тэрмін дзеяньня санкцыяў скончыўся 23 траўня 2013, далей іх ніхто не пераглядаў, такім чынам «Белтэхэкспарт» ад 24 траўня аўтаматычна можа лічыць сябе вольным ад пакараньня.

Дзярждэп ЗША увёў санкцыі ў дачыненьні да «Белтэхэкспарту» 14 ліпеня 2010 году за парушэньне Акту аб нераспаўсюджаньні ў дачыненьні да Ірану, Паўночнай Карэі і Сірыі.

Як растлумачылі TUT.BY у «Белтэхэкспарце», пасьля ўвядзеньня санкцыяў кіраўніцтва кампаніі ўсчало актыўныя дзеяньні па абароне рэпутацыі: пачало пісаць звароты ў розныя юрыдычныя кампаніі, прыцягваць экспэртаў. У 2012 пакет дакумэнтаў быў накіраваны ў ЗША. Сёлета ў красавіку ў Вашынгоне адбылася сустрэча прадстаўнікоў «Белтэхэкспарту» з прадстаўнікамі Дзярждэпартамэнту, у выніку чаго, трэба меркаваць, да пытаньня санкцыяў было вырашана не вяртацца.

Санкцыі Эўразьвязу ў дачыненьні да гэтай кампаніі па-ранейшаму дзейнічаюць, як і ў дачыненьні да іншых кампаній, якія ў ЭЗ лічаць падкантрольнымі Уладзімеру Пефціеву.

«Радыё Свабода»

СУБСІДЫІ ДАРМАВЫЯ?

ЭНЕРГЕТЫЧНЫЯ СУБСІДЫІ РАСІІ Ў $ 10 МЛРД

Беларусь за кошт ільготных коштаў на энергарэсурсы атрымала ў 2012 годзе ад Расіі субсідый на суму каля 10 млрд долараў. Да такой высновы прыйшлі супрацоўнікі Інстытута эканомікі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

"За кошт ільготных коштаў на энерганосьбіты Рэспубліка Беларусь ў 2012 г. зэканоміла каля 10 млрд долараў", - сказана ў артыкуле вучоных "Перспектывы функцыянавання эканомікі Беларусі ў сістэме АЭП і СГА", апублікаванай у ведамасным часопісе Нацбанка РБ "Банкаўскі веснік".

Эксперты інстытута адзначылі, што сума энергасубсідый складаецца за кошт механізму бяспошліннай пастаўкі нафты ў Беларусь і льготнай цаны на расейскі газ.

У мінулым годзе Беларусь атрымала 21,3 млн. тон бяспошліннай расійскай нафты, выплаціўшы ў бюджэт РФ пошлін з экспартуемых нафтапрадуктаў на суму 3,8 млрд даляраў. "Калі ўлічыць, што пры пошліне на нафту ў канцы 2012, роўнай 396,5 даляра за тону, выплаты ў расійскі бюджэт склалі б каля 8,4 млрд. даляраў, выгада склала каля 4,6 млрд даляраў", - робяць выснову эксперты Інстытута эканомікі.

Ацэньваючы субсідыі пры пастаўках прыроднага газу, эксперты суаднеслі фактычную цану для Беларусі з коштам паставак ва Украіну. Сярэдняя цана на газ з Расіі для Беларусі ў мінулым годзе склала 168 даляраў за 1 куб. м. "Калі параўнаць з коштам для Украіны, роўнай каля 430 даляраў за 1 куб. м, то пры імпартавала аб'ёме, роўным 20,3 млрд. куб. м, выйгрыш склаўся ў памеры каля 5,3 млрд даляраў", - гаворыцца ў артыкуле .

Такім чынам, толькі за кошт ільготных коштаў на энерганосьбіты Беларусь у 2012 годзе зэканоміла каля 10 млрд долараў.

Разам з тым навукоўцы заклікаюць ўлічваць той факт, што "згодна са сваім абавязальніцтвам перад Сусветнай гандлёвай арганізацыяй (СГА) Расія пасля заканчэння пераходнага перыяду будзе абавязаная прадаваць энергарэсурсы па сусветных цэнах, а гэта непазбежна павысіць затратность ўсіх галін народнай гаспадаркі".

10 млрд даляраў для беларускай эканомікі даволі істотная сума. Дастаткова сказаць, што аб'ём ВУП Беларусі ў 2012 годзе склаў 63 млрд даляраў. Акрамя таго, сальда бягучага рахунку плацёжнага балансу склалася адмоўным у памеры 1,8 млрд даляраў.

У цяперашні час Мінск і Масква вядуць перамовы з нагоды павелічэння паставак нафты на беларускія НПЗ у трэцім і чацвёртым кварталах 2013 года. Урад Расіі падрыхтаваў ліст беларускаму боку пра нежаданне ўзгадняць дадзены аспект. Прычына - у зацягванні рэалізацыі сумесных інтэграцыйных праектаў.

www.tut.by

ТАКІ ТУРЫЗМ

ЯК "ГАЗПРАМ" ПАГУДЗЕЎ Ў ВІЦЕБСКУ

"Газпрам" праводзіў свой чарговы штогадовы карпаратыў ў ціхім, утульным Віцебску. Ад таго, як прывыклі адпачываць расейцы, у беларусаў валасы на галаве ўстаюць дыбам.

14 мая ў Віцебску пачаўся тыднёвы фестываль "Газпрама" "Паходня". Расійскі газавы манапаліст раней "запальваў" у Геленджыку, але з тых часоў, як Беларусь прадала суседу сваю газавую трубу, вырашыў паспрабаваць павесяліцца тут.

Аляксею Мілеру і іншым кіраўнікам спадабалася. Кіраўнік "Газпрама" наватзаявіў, што адчувае сябе ў Віцебску "як дома". Яно і зразумела: Віцебск спецыяльна для гэтых дарагіх гасцей (якіх, дарэчы, звезлі ў Віцебск ў колькасці амаль чатырох тысяч) адрамантаваў некалькі канцэртных залаў, падправіў дарогі, пачысціў вуліцы і паркі. "Газпраму" нават далі магчымасць завешаць увесь горад сваімі бігбордамі і банэрамі над праспектамі. Гасцей асабіста сустракаў і віншаваў прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка. Мілер так ўразіўся, што паабяцаў: ўсе наступныя свае фестывалі будзе праводзіць менавіта тут, у культурнай сталіцы Беларусі.

Так што цяпер у Віцебска цэлых два важных гарадскіх свята - "Паходня" і "Славянскі базар". Прычым, які з іх апынецца важнейшым, яшчэ вялікае пытанне.

У гэтым годзе карпаратыўны фестываль надзвычай моцна падняў на вушы мясцовых жыхароў. Беларусы ніяк не могуць прыйсці ў сябе пасля таго, як на свае вочы пераканаліся, што робіць з адпачывальнікамі газавікамі лішак сродкаў і асаблівасці ці то наварускай, ці то карпаратыўнай культуры.

У Віцебску, у якім ніхто ніколі не ведаў ні коркаў, ні праблем з паркоўкамі, мясцовыя аўтамабілісты адчулі сябе, як падчас "Славянскага базару".

Горад запоўнены групамі нецвярозых мужчын і жанчын, прыбраных у сінія карпаратыўныя майкі. Госці ўжо цалкам асвоіліся і адчуваюць сябе нашмат лепш, чым дома. Нягледзячы на тое, што самім беларусам піць у цэнтры горада піва як нельга было раней (вось ужо некалькі гадоў), так і цяпер, міліцыя да "блакітных" ставіцца абыякава. Кажуць, "зверху" была спушчана каманда -- гасцей не чапаць. "Даўнютка я не бачыў людзей, каб свабодна цягаліся па горадзе з півам", - дзівіцца на адным з гарадскіх форумаў мясцовы жыхар.

Ва ўсіх цэнтральных крамах абласнога цэнтра бесперапынна купляюць алкаголь: пенсіянеры ўжо не могуць без праблем купіць хлеба і малака. "Людзі ўжо не ходзяць у крамы кожны дзень, а аддаюць перавагу "затарыцца" адразу на ўвесь тыдзень: і шанцаў "атрымаць па мордзе ад п'янага менш", і кучу часу на стаянне ў чэргах марнаваць не трэба, прызнаўся карэспандэнту "Росбалта" Вадзім Траццякоў, 28 -гадовы мясцовы жыхар.

Расейцы зараз, сапраўды, ганяюць па Віцебску, як вар'яты. Даішнікі дазваляюць ім не толькі паркавацца на тратуарах (мясцовыя не дазваляюць сабе нават выкарыстоўваць для гэтага бардзюры), але і парушаць хуткасны рэжым, ездзяць на чырвоны. Часцей за ўсё даішнікі проста "папярэджваюць" ліхачоў, а штрафы выпісваюць вельмі неахвотна.

Аўтамабілісты скардзяцца, што ў горадзе нават стала праблематычна з'ездзіць на аўтамыйку: некаторыя з іх расейцы сталі выкупляць цалкам на тыдзень - каб не стаяць у чэргах.

Або вось выпадак. У цэнтры горада аўтамабіль з расейскімі нумарамі і сцягам "Газпрама" рассякаў прама па тратуары, а яго кіроўца і пасажыры ніяк не маглі ўзяць у толк, чаму мясцовыя ня разбягаюцца і дарогу не саступаюць. Кажуць, ледзь не дайшло да рукапрыкладства. Супрацоўнікі міліцыі, якой не вуліцах горада поўна, на сітуацыю ніяк не рэагавалі.

Беларусаў, якія не якія звыкнуліся да маёмаснай і каставай сегрэгацыі, раздражняе і той факт, што горад "гудзе" ўвесь тыдзень, а іх на гэтыя канцэрты ніхто не запрашае. "Газпрам" у якасці "прэзента" паабяцаў пускаць усіх жадаючых толькі на адзін канцэрт, на якім выступяць J: МОРС, "Воплі Відаплясава", "Zdob Si Zdub". На ўсе астатнія мерапрыемствы - уваход строга па запрашэннях. Нават білеты не прадаюць.

Адзін мясцовы жыхар здзіўляецца: "Узялі так пацаны і па прыколе горад знялі на тыдзень! Хутка купяць назусім! Вось тады зажывем!". Сапраўды, на гэтым свяце жыцця гараджане адчулі сябе чужымі. Ні ў адзін рэстаран, кафэ або парк схадзіць адпачыць на гэтым тыдні нельга: усюды маса п'яных газавікоў, якія, як сцвярджаюць карэнныя жыхары, часам паводзяць сябе вельмі агрэсіўна.

Зараз у краіне то тут, то там ўспыхваюць гарачыя спрэчкі: а ці трэба наогул радавацца рэзкаму павелічэнню расійскіх турыстаў? Адны кажуць, што гэта добра: людзі грошы ў краіну прывозяць. Іншыя абураюцца: прыбытак разбяруць па кішэнях вярхушка і бізнес-эліта, а хамства прыходзіцца цярпець пераважна насельніцтву.

Чакаць, што расійскі турыст стане цішэй, спакайней і ветлівей, мяркуючы па яго паводзінах у Турцыі, Егіпце і Тайландзе, пакуль не прыходзіцца. Бо гэтыя паводзіны амаль не залежыць ад таўшчыні кашалька.

Максім Швейц
www.rosbalt.ru

ЧЭМПІЯНАТ СВЕТУ – ХАКЕЙ

ОЧЕРЕДНОЕ ПОЗОРИЩЕ

Я редко соглашаюсь с Александром Лукашенко. Но в данном случае готов подписаться под его словами.

Давеча глава государства признался, что ему стыдно за белорусский хоккей. «Это – позорище», – заявил Лукашенко.

И тут не поспоришь. На чемпионатах мира сборная Беларуси третий год подряд занимает 14-е место – притом, что еще недавно стабильно боролась за попадание в первую восьмерку.

А чем в это время озабочено хоккейное руководство? Оно занято тем, чтобы не допустить появления на трибунах бело-красно-белых флагов!

Вскоре после назначения нынешнего председателя федерации хоккея Евгения Ворсина Александр Лукашенко напутствовал его: «С чехами нам надо играть на равных, у финнов вы запросто можете выигрывать… Почему мы говорим о результатах Словакии, как о чем-то недостижимом?.. Или о результатах Швейцарии, которая еще вчера вообще в хоккей не умела играть?»

С тех пор прошло всего три года. Наше хоккейное хозяйство, возглавляемое флагоборцами, захирело до такой степени, что национальная сборная проигрывает не только Швейцарии, но и Франции, Дании, Норвегии… Какие уж там победы запросто над финнами! Иногда удается у Словении выиграть, но тоже уже не всегда.

А между тем, если кто забыл, на следующем чемпионате мира, который состоится в мае 2014-го, сборной Беларуси была поставлена задача попасть в тройку призеров. Сейчас это уже выглядит, как анекдот – помыслы уже скорее о том, как бы не опростоволоситься и не вылететь из элиты на глазах у собственных болельщиков.

Случившееся с белорусским хоккеем весьма символично. Этот вид спорта возвели в культ, поскольку им увлекся глава государства. Как следствие, на развитие хоккея не жалели ни денег, ни административного ресурса. Но после некоторого периода относительного благополучия и стабильности на выходе получился пшик и кризис. Позорище одним словом.

Это определение вполне подходит и к истории с участием дружины Лукашенко во Всероссийском фестивале по хоккею среди любительских команд в Сочи. На этот турнир наши любители побеждать поехали, имея в составе аж 10 профессиональных игроков.

Такая тактика давно приносит успех президентской команде. В регламенте домашнего рождественского турнира среди любителей для неё сделана эксклюзивная поблажка, допускающая участие не более 6 игроков, участвующих в открытом чемпионате Беларуси по хоккею (то есть профессионалов). Но и это правило не соблюдается. Например, в 2012 году за команду Лукашенко выступали сразу 9 действующих хоккеистов. Мудрено ли в таких условиях занять первое место?

Но что дозволено в Минске, то не дозволено в Сочи. Там команде Belarus просто засчитали техническое поражение. Разобидевшиеся «любители» покинули турнир со скандалом.

Если бы выборы в Беларуси судили честно, то Лукашенко и там ждала бы дисквалификация. Но, увы, здесь царит игра без правил, в которой главный арбитр публично называет себя «членом команды президента».

Однако сколько веревочке ни виться, закончится всё как в сказке (и хоккее) – разбитым корытом. Ни один Кощей не побеждает вечно.

Вадим Ливнев

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 27.05.2013 у 16.10.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.